

[Kirsten Jacobsen]

ting og sager, man kunne forlange, at bestyrelsen blev stillet til ansvar, at alle overbelånings-sagerne blev ført til retten, osv. Det har Fremskridtspartiet gjort, men hr. Jørgen Estrup og resten af Folketinget har ikke været hjælpsomme i så henseende. Man angriber ikke realkreditinstitutternes ansvarlighed ved at have den samme lånegrænse, det bliver nøjagtigt det samme. De har været uansvarlige i relation til en lånegrænse på 80 pct., og de vil være ansvarlige eller uansvarlige uanset lånegrænsen. Man kunne have angrebet ansvarligheden ved at stille dem til regnskab for noget af alt det, de havde gjort, men der var hr. Jørgen Estrup og hans parti ikke hjemme.

Boligministeren (Svend Erik Hovmand):

Må jeg indledningsvis sige tak for en overvejende bred tilslutning til det forslag, jeg har fremsat. Der er meget temperament i de spørgsmål, som vi diskuterede her. Der er især tre partier, som har givet udtryk for væsentlig modstand, og det er SF, Fremskridtspartiet og Det Radikale Venstre, men deres modstand har ikke samme motiv. Det ene af disse partier, Fremskridtspartiet, mener, at alt skulle blive fuldstændig frit her og nu, og at der sagtens er råd og plads til det; de to andre partier har den diametralt modsatte opfattelse. Men bortset fra disse tre partier fornemmer jeg en bred forståelse for hovedlinjerne i det lovforslag, som regeringen har fremsat. Det er klart, at der er nogle modifikationer, som jeg skal vende tilbage til, ikke mindst hr. Jørn Pedersens bemærkninger.

Jeg vil gerne understrege, hvad det så er, hele denne sag egentlig drejer sig om: Den drejer sig om, at der er et bredt ønske om at give realkreditlen lidt mere frihed; hvor meget og hvornår er det, man diskuterer. Personlig er jeg modstander af formynderi og tilhænger af frihed og liberalisering, og jeg vil fortsætte den liberalisering, som jeg hele tiden har arbejdet med i den tid, jeg har siddet som boligminister, trinvis og ansvarligt. Mit mål er selvfølgelig hurtigst muligt – og jeg sætter ingen dato på – at kunne gå det sidste stykke ad vejen mod en fuldstændig liberalisering inden for 80 pct.-grænsen.

Jeg tror, det er rigtigt, som bl.a. hr. Mejdahl nævnte, at der er sket en udvikling ikke mindst med hensyn til betalingsbalancen, som gør det-

te forslag berettiget. Vi er opmærksom på hvert skridt, vi har taget i denne løbende liberaliseringsproces, og vurderer det grundigt. Med dette forslag tager vi altså et nyt skridt imod den totale liberalisering, som er målet, men vi vil gerne vurdere konsekvenserne af det, inden vi tager det sidste.

I virkeligheden er det interessant at lytte til den debat, som vi har haft i dag. Nu tænker jeg ikke bare på den seneste debat, som også var tankevækkende, hvor hr. Jørgen Estrup nærmest skosede fru Kirsten Jacobsen, der tidligere vogtede over realkreditinstitutterne og deres muligheder for udlån og nu er parat til at give det hele frit, men også på hele diskussionen om samfundsøkonomien. Lidt tidligere på dagen havde Fremskridtspartiet en forespørgselsdebat, som viste megen bekymring for samfundsøkonomien i landet, og nu fremsætter fru Kirsten Jacobsen et forslag, som absolut ikke er præget af det samme Fremskridtssynspunkt.

Nuvel, vi kan altså konstatere, at der er tre partier, SF, Fremskridtspartiet og Det Radikale Venstre, som hver især har stærke indvendinger mod det af regeringen fremsatte forslag, men ud fra helt forskellige motiver. Til gengæld er der altså en væsentlig gruppe partier og et væsentligt antal mandater, som mener, at det er rigtigt, at vi nu tager dette skridt, og det er jeg glad for. Nogle kunne have ønsket sig, at skridtet blev endnu længere, men debatten i dag har vist, at det ikke er muligt. Derfor ville vi gøre liberaliseringen en bjørnetjeneste, hvis vi var gået så vidt, at vi stod alene med vores synspunkt, og lige præcis dette synspunkt taler for det fornuftige og rigtige i, at vi ud fra et samfundsmæssigt hensyn, ud fra hensynet til institutternes muligheder og til mulighederne for en øget liberalisering gennemfører denne trinvis og ansvarlige liberalisering, som jeg påbegyndte for et års tid siden.

Jeg vil gerne som svar på en række af de spørgsmål, der er stillet, sige, at lovforslaget, som jeg allerede har nævnt det, er et led i en trinvis liberalisering af realkreditlen. Der er tale om en fortsættelse af den liberalisering, som blev gennemført sidste år, og målet er som sagt en total liberalisering. Dette mål må imidlertid nås på et ansvarligt grundlag, dvs. under skyldig hensyntagen til, hvad samfundsøkonomien kan bære. En fuldstændig frigivelse af adgangen til tillægsbelåning vil kunne indebære, at